Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. 10. 2012, sp. zn. 6 To 58/2012, ECLI:CZ:VSOL:2012:6.TO.58.2012.1

Číslo: 61/2013

Právní věta:

Z ustanovení § 55a, § 55b tr. ř. ani § 41 odst. 6 tr. ř. a rovněž z jiných ustanovení trestního řádu upravujících práva obhajoby neplyne, že by protokol o hlavním líčení bylo nezbytné vyhotovit a obhájci doručit před přednesením závěrečných řečí. Jen z jeho doručení až po vyhlášení rozhodnutí soudem prvního stupně proto nelze vyvozovat závěr o porušení práva obviněného na spravedlivý proces.

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 11.10.2012

Spisová značka: 6 To 58/2012

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Protokol, Spravedlivý proces

Předpisy: § 55b tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 6. 2012, č.j. 50 T 6/2012-656, byl obžalovaný J. V. uznán vinným přípravou k zvlášť závažnému zločinu vraždy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku k § 140 odst. 2 tr. zákoníku.

Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 13 roků. Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku byl pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byla poškozená ing. E. V. trvale bytem D. D. č. 352, okres F.-M., odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný J. V. odvolání, které bylo následně písemně odůvodněno obhájcem.

V závěru podaného odvolání obžalovaný navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě v celém rozsahu zrušil a tomuto věc vrátil k doplnění dokazování a

novému rozhodnutí. Meritorně pak navrhl vyslovit zprošťující výrok ve smyslu ustanovení § 226 písm. a) tr. ř.

Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací především konstatoval, že odvolání obžalovaného bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 246 odst. 1 písm. b/ tr. ř.), ve lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr. ř. a splňuje náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1 tr. ř., když je z něj zřejmé, že napadá výrok o vině i trestu a jaké vady mu vytýká.

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebylo shledáno podstatných vad, které by měly za následek, že v tomto řízení byla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby a které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku (§ 258 odst. 1 písm. a/ tr. ř.).

Mezi namítanou podstatnou vadu řízení ze strany obžalovaného může být zařazeno vyjádření obhájce v závěrečné řeči, které se v odůvodnění odvolání neobjevuje, spočívající v tom, že u hlavního líčení došlo k ukončení dokazování a k výzvě k přednesu závěrečných řečí bez toho, aby byly k dispozici protokoly z celého průběhu hlavního líčení. Podle obhájce je dispozice s protokolem z hlavního líčení jeden ze zásadních pilířů práva na spravedlivý proces.

K tomuto odvolací soud podotýká, že ve smyslu ustanovení § 55a tr. ř. a podle § 55b odst. 1 tr. ř. o průběhu hlavního líčení se zpravidla pořizuje zvukový záznam, nerozhodne-li z důležitých důvodů předseda senátu jinak. Podle § 55b odst. 2 tr. ř., je-li jako zapisovatel přibrán protokolující úředník, protokol se nediktuje, ale samostatně jej podle zvukového záznamu pořizuje protokolující úředník. Z uvedeného je zřejmé, že zákon nepředpokládá, že by vyhotovený protokol o hlavním líčení byl k dispozici již při jeho ukončení. Pokud pak v trestní věci obžalovaného J. V. bylo hlavní líčení konáno ve dnech 13. až 15. 6. a následně 21. 6. 2012, kdy bylo prováděno dokazování, přičemž 22. 6. 2012 byl vyhlášen napadený rozsudek, nelze s ohledem na skutečnost, že zejména ve dnech 13. až 15. 6. 2012 byl u hlavního líčení vyslechnut obžalovaný, řada svědků, znalci a prováděny listinné a věcné důkazy, klást soudu prvního stupně, respektive protokolující úřednici, za vinu to, že do dalších tří pracovních dnů, tedy do 21. 6. 2012, nebyl protokol ze dnů 13. až 15. 6. 2012 vyhotoven. S ohledem na skutečnost, že celému průběhu dokazování v hlavním líčení byli obžalovaný i zvolený obhájce osobně přítomni, i s ohledem na skutečnost, že mezi jednotlivými jednacími dny až do dne vyhlášení rozsudku uplynula velmi krátká doba v řádu několika dní, nepovažuje odvolací soud tu skutečnost, že stranám trestního řízení nebyly v době přednesu závěrečných řečí k dispozici protokoly z hlavního líčení, za okolnost, která by porušovala právo na spravedlivý proces. Takto by tomu mohlo být maximálně za situace, když by mezi dnem, v němž jsou přednášeny závěrečné řeči, a dnem, kdy bylo naposledy prováděno dokazování, uběhla podstatně delší doba, případně když by dokazování bylo provedeno např. náročným znaleckým posudkem z technického či ekonomického oboru, kdy k dokonalé orientaci ve věci je třeba mít přesný záznam výpovědi znalce. Navíc od 30. 7. 2012, kdy byl obhájci i státnímu zástupci kompletní protokol o hlavním líčení doručen, až do současné doby nebyl vznesen žádný požadavek na jeho opravu či doplnění.

Odvolací soud uzavřel, že žádné podstatné vady ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. v napadeném rozsudku neshledal.

Přezkoumáním napadeného rozsudku z hledisek uvedených v ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) tr. ř. dospěl odvolací soud k závěru, že se v něm krajský soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Uvedl, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Skutkovým zjištěním nelze vytýkat nejasnost či neúplnost. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a svým obsahem odpovídá zákonným kritériím uvedeným v ustanovení § 120 – § 122 tr. ř., pokud jde o výrok a v ustanovení § 125 tr. ř. ve vztahu k odůvodnění. Pokud jde o rozsah dokazování,

je možno uvést, že nalézací soud provedl dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném, v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. a zjistil tak skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Odvolání obžalovaného J. V. nebylo shledáno důvodným, a proto bylo podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítnuto.